

## σκουριά

**σκουριά, η**, ουσ. [<αρχ. σκωρία], η σκουριά· (στη νεοαργκό) παλιό μηχανήμα, ιδίως αυτοκίνητο ή μοτοσικλέτα: «πάρε από δω τη σκουριά σου, να παρκάρω την αμαξάρα μου || πρόσεχε, μην κάνεις κανένα σημάδι με τη σκουριά σου τ' αυτοκίνητό μου, γιατί θα σε φάω!»·

- έπιασα σκουριά, βλ. φρ. μ' έφαγε η σκουριά·

- μ' έφαγε η σκουριά, βλ. λ. [σκουριάζω](#)·

- τροχός που γυρίζει, σκουριά δεν πιάνει, βλ. λ. [τροχός](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας